

ἔχει τοῦ «Τάριχ' ὁσμανῆ ἐνζουμένη» τομ. Δ σελ. 1449-1450 ἀναδη-
μοσιεύεται ὡς αὐτὰ τὸ κατωτέρω ἔγγραφο:

« Διαταγή τῷ μπέγῃ τῆς Ρόδου. »

ὁ ὁσμανὴς Νικολάος τζιμ-μῆ, κυβερνῶν τὴν νῆσον Σίφνον, δι' ἀπειθαρχίας αὐτοῦ
ἐδήλωσεν ὅτι τὴν αὐτὴν νῆσον ἐκυβέρνησε ὁ πατὴρ αὐτοῦ, διαλεχθεὶς δι' αὐτὴν
καὶ αὐτοῦ καὶ ἀποτίει τὸ ἐν δώδεκα χιλιάδων αὐτῇ ἐτήσιον καράτζι. ἀλλ' ὁμοῦ
καυνοῦσα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Τόμαρ ὀνόματι μετὰ ἑνὸς Χίου συνφώνησεν δαυ-
μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἵνα ἐδουλέσῃ ἡ ὑψηλὴ μου καθίδρα τὰ καλαζέβη οὐλοῦ (ὅχι-
νη) τὴν ἐγθῆσαν νῆσον. ἔχει δὲ ἔγγραφα ἐν χεῖρας αὐτοῦ τῶν ραγιαδῶν τῆς νῆσου, ὅτι
εἶναι εὐχαριστοὶ ἐξ αὐτοῦ ἢ διέχουσιν αὐτὸν μπέγῃ, ἢ ἐρημίῃ Τόμαρ ἐπισθυμούσα
τὰ καλαζέβη τὴν νῆσον, ἐπιδεικνύει ἀποφασὶν ἡμεῖς ἢ δὲν παύει νὰ παραπλανᾷ πᾶν τὸ
τοῦ ραγιαδῆ. ἐξ ἧς ἐξηγήσατο ὁ Νικολάος φερμάνιον. Διαλάσσω, ἀμα φθάσῃ ἡ
ἐμὰ μου διαταγή, ἐρῶντες ἢ ἐξέλεχθον ὅτι τὸ δυνατόν ἀντιβιδέρον τὰ κατ' αὐτὸ
καὶ ἵνα οἱ ραγιαδῆ τῆς ἐρημίας νῆσου εἶναι εὐχαριστοὶ ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐ-
τὸν οὐδὲ πείζονται. ἐν τοῖς ἰδίῳ τὸ αἶμιον τὰ περὶ τὴν λαοκρατίαν ὁ ραγια-
δῆς. Γράψον τὰ κατ' αὐτοῦ ἢ πέμψον ἢ τὴν ἐδρίαν, καὶ ἐν δέξοντι πύξῃ
μου. Τῇ εὐκοσίῃ δευτέρᾳ ραμαζάν τοῦ ἔτους 972. »

[1] Περιοδικόν τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀκαδημίας.]

[2] Ἐν ὑποσημ. ὁ Ζερβίνης σημειοῖ: «Τοῦ γράμματος τούτου προδίδου
ὁ Σαβφί; τὰδε: εἰς τὸ γράμμα παραθεσῖται ἄλλου κ'δου, μαρτυρεῖται τῶν
ἱερογλυφικῶν, ἀλλ' οὐκ αὐτῶν μὲν ἡμετέρᾳ «δυσκολὴ ἐπερχομένη μεταλείπει
καὶ τερψιδυμίαν τῇ μαρτυρικῇ καὶ περικύει». (Νοτὶ γὰρ τῇ Τόμαρ νωθεῖ-
μα, ἔργον τοῦ ἐν Χίψ ἱερογλυφῶν).]

[3] Κατὰ Ζερβίνην, ἐν ὑποσημ., Μηνὸς Ἀπριλίου 23^η / οὐ 1565.]